

Rob Jansen ervaart naam niet als last

DEN HAAG — In de sportwereld wordt het gebrek aan kader op een aantal terreinen nogal eens gevoeld. Vaak vervullen goedwillende leden bestuursfuncties, terwijl zij daar soms de kwaliteiten niet voor hebben. Ook de voetballerij kampt met dit probleem, zelfs de bedrijfstak betaald voetbal is er de laatste jaren niet in geslaagd de eigen huishouding naar behoren te laten functioneren. Om in bovenstaande situaties een verandering te brengen is op initiatief van de Vereniging van Contractspelers in Nederland (VVCS) en de KNVB een cursus „Management-aspecten betaald voetbal” op poten gezet. Eén van de cursisten is Hagenaar Rob Jansen, zoon van Karel Jansen, het lid van het sectiebestuur betaald voetbal. Rob Jansen is zelf trainer van de zaterdagafdeling van LENS.

Rob Jansen klinkt zeer enthousiast als de cursus ter sprake komt. Hij is door zijn werk als stafmedewerker van de VVCS dan ook dagelijks zeer nauw betrokken bij de voetballerij. „De cursus is vorig jaar voor het eerst gehouden”, zegt hij. „Toen betrof het een soort experiment, nu zijn de zaken iets anders aange-

pakt. Deze cursus is opgezet voor profvoetballers, ex-contractspelers of mensen die in het betaald voetbal werkzaam zijn. Dat laatste geldt dus voor mij”.

„Niet iedereen komt zo maar op deze cursus”, vertelt Rob Jansen, wiens vader met Hans Ooft van de KNVB de toelating regelt. „Er is een soort selectieprocedure. Onder andere wordt gekeken naar de vooropleiding. In de huidige groep is men ten minste onderwijzer, maar bijvoorbeeld Theo van Seggelen heeft een rechtenstudie achter de rug. De nodige betaald voetballers volgen de cursus, onder wie Leo van Veen, Hans Galjé, Frans Hoek, Frank Kramer, Wim Meutstege en Louis van Gaal. Verder is er een aantal ex-managers bij en ook de hoofdsout en de administrateur van Feyenoord

zitten erbij. Ik ben dus niet de enige niet-betaald voetballer”. De suggestie dat hij zelf wel eens tot de cursus zou kunnen zijn toegelaten dank zij bemoeienissen van zijn vader, wijst Rob Jansen resoluut van de hand. „Ik hoor die verhalen wel vaker. Mijn vader doet aan dat soort praktijken echter niet mee. Hij heeft gezegd dat ik de harde weg maar moet bewandelen. Bovendien levert het mij zelfs wel eens nadelen op de zoon van Karel Jansen te zijn. Ik trek me verder niets van dit soort verhalen aan. Ik schaar ze onder het kopje kindnesinne. Bovendien, al zou het zo zijn, dan zou ik tóch eens voor schut moeten gaan. Je moet het immers allemaal zelf doen, en als je het niet redt helpt eventuele hulp van wie dan ook toch niet”.

„Wat is management”, vraagt Jansen zich dan af. „Dat is

niet meer dan zéér doelmatig een huishouding runnen. Dit soort zaken leer je op die cursus. Er wordt een hoop kennis aangereikt en vandaar uit moeten wij verder gaan werken. Je krijgt opdrachten. Om een voorbeeld te geven: Hoe moet je als manager handelen als je denkt van een subtopclub een topper te maken door één speler aan te trekken. Die situatie, samen met het feit dat je dat louter via een sponsor, die bijvoorbeeld kankerverwekkende middelen in zijn produkten heeft, kunt werken en de rest van de spelersgroep tégen een aankoop is. En dat terwijl het bestuur achter je staat. Hoe moet je dan handelen? Aan dat soort zaken wordt aandacht besteed”.

„Het is een goede zaak dat voetballers hun aandacht op dit soort zaken richten. Zij mogen niet verloren gaan met

hun ervaring. Er bestaan nu plannen de profvoetballers en oud-profs toe te staan jeugdtraining te geven, zonder dat ze over een diploma beschikken. Dat zal de VVON weliswaar niet leuk vinden, maar volgends mij is het een goede zaak”.

„Overigens is deze cursus niet alleen goed voor de betaalde tak, want ook bij een amateurclub kun je dank zij deze cursus goed werk verrichten. Het is ook helemaal niet de bedoeling dat alle cursisten morgen de telefoon pakken om zich bij een betaalde club te melden. Overigens bestaat er van de kant van de huidige managers ook veel belangstelling. Bob Maaskant en Hans Kraay hebben vorig jaar al als gastdocent opgetreden en zijn er nu ook vaak bij. Hans Kraay is iemand die geen blad voor zijn mond neemt. Als hij iets niet

goed vindt, zegt hij dat echt wel. Er is in het verleden ook wel eens wat mis gegaan. Niet iedereen weet alles van een CAO, arbeidsrecht, verzekeringsrecht enzovoort af. Zou kon het bij Volendam voorkomen dat er ineens drie traineewaren, omdat de ontslagprocedure niet goed was behandeld”.

Organisatie

Rob Jansen houdt dan een pleidooi voor het begrip organisatie. „De moderne trainer niet meer iemand die alleen een veldtraining geeft. Hij moet juist goed kunnen organiseren. Want een goede organisatie werpt zijn vruchten op het veld af. Kijk maar naar Georg Kessler. Of naar de PSV van vroeger. Daar werkten Van Gelder en Rijvers nauw samen. Dank zij een goede organisatievorm werd daar gepresteerd”.